

TES + VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXXII. évfolyam 12. szám

2022. december

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!**

Karácsonyi rege

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni odahaza.
De jó volna tiszta szívből
Úgy, mint régen – Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal kibékülni,
Szeretemben üdvözülni.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
És a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.
Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget,
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...

Ady Endre

Boldog szolgák a virrasztók!

Ádvent közeledtével a hívő ember tudja, hogy ez Jézus Krisztus visszajövetelének az ünnepe, és négy hétig ennek jegyében hallgat istentiszteleteket, egyházi műsorokat. Ez a földi képlete ennek az ünnepnek, míg a mennyekben másfajta igyekezet olvasható a Szentírásban: „Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem akarja, hogy némi elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.”/ 2Pét 3,9/

Nem irgalmatlan Isten Fia, amikor az evangéliumban több ízben is beszél visszajöveteléről: Mt 24, 23 – 44., Mk 13,21 – 32., Lk 17,20 – 36., 21,25 – 36., a négy evangéliumból három mondja el második eljövételét annak kísérő- jelenségeivel együtt. Ezek mellett a Péter leveléből ismert fenti igevers beszél arról, hogy a földi embert figyelni Isten Fia, és ez rá is hatással van, nem késlekedik az ígérettel, hanem türelmes.

Jó figyelni a teljes Írásra, hogy Isten nagyságát, szeretetét, bölcsességét látva érthessük meg figyelmeztetéseit, érzékeljük fájalmát azokért, akiknek a hosszú türelem is kevésnek bizonyul. Ez az empátia kíséri az emberiség történetét. Ez a szeretet küldte el Jézus Krisztust, hogy benne végső menedéket találjunk, és ráismerjünk Isten közöttünk lakozásában arra, hogy lehet igazán emberi életet élni ezen a Földön is az Ő követésében. Ebben nyújtanak segítséget az ünnepek, mert az Ige jobb megismerésében Ő segít szívünket átölelve,

lelkünket építve közelebb kerülni hozzá. Aki önmagát feláldozta a bűnösökért, hogy minden bűn-adósságunkat eltörölje. Karácsony azért a legnagyobb ünnep, mert az „eljövetel” után megtörtént a helyreállítás. Így már nemcsak a születés ünnepe, hanem a teljes Megváltás kezdete, hogy lássuk, Isten nem végez fél munkát. Teljesen bevégezte a megváltás művét, a mi lehetőségünk megragadni ezt az irgalmat, melyhez nincs hasonló a Földön. A Feltámasztott Úrra várunk, aki türelmesen hív és vár mindnyájunkat haza. Ne késs tovább, hit által miénk a megváltás, az üdvösség! Ezért „örülünk és ujjongjunk, és dicsőítsük Őt, mert eljött a Bárány menyegzője, felkészült menyasszonya,... Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!” /Jel 19, 7-9.

Kiss Emil

Advent érkezése

Néma dobbanással jelzi most szívem,
Hogy az advent hozzánk lassan közeleg.
Nem szól és nem kérdez, csak némán integet,
Várja, hogy lelkünkben végre csend legyen.

Várja, hogy a lelkünk elcsendesedjen,
Hogy az advent bennünk a béke legyen.
Hogy megértsük, mit üzen némán, szótlantul,
Szívünk dobbanása legyen válaszul!

Szívünk dobbanása titkos jel legyen,
Hogy az advent nekünk kedves vendég lesz.
Nem úzi el tőlünk háborgás és lárma,
Várjuk, hogy érkezzen zajtalan imákban.

Várja, hogy zajtalan imák közt érkezzen,
Kimondott szavunk őszintén csengjen.
Legyen minden tettünk igaz és büntelen,
Szívünk tiszta, megszentelt hely legyen!

Szívünk koszorúján égjen a négy gyertya,
Világosság gyúljon sötét árnyékban!
Öröme hirdesse: advent már közel van,
Hit, remény, szeretet mind megmaradnak.

Várad Krisztina

Hogyan ismerjük a Királyt?

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak.”
Máté 2:1-4

Mi a karácsony? „A szeretet ünnepe” - mondanák sokan. Az emberek egy része még azt is tudná, hogy min alapszik ez. Egy aranyos történeten a kis Jézus megszületéséről. A karácsony sokak kedvenc ünnepe. De ki ez a Jézus? Az, hogy ki Jézus a számomra, nem befolyásolja az ő személyének a tényét, nem fogja megváltoztatni azt, hogy ki ő, de nagyban meghatározza és befolyásolja azt, hogy ki vagyok én. Az idézett igeszakaszban látjuk azt, ahogyan Máté leírja Jézus születésének a té-

nyét, annak helyszínét és idejét. Bár az ő királyi lényének és a születése körülményeinek a ténye adottak, mégis azt látjuk, hogy különböző emberek különböző módokon reagálnak ezek ismeretére. Ebben a történetben három féle képen ismerő emberek csoportjait láthatjuk.

Az első az imádó ismerők, csoportja. Sok információt nem ad Máté a bölcsekről, de ami igazán lényeges azt leírja: „eljöttünk, hogy imádjuk őt” - hallhatjuk tőlük a Jeruzsálembe való érkezésük céljaként. Ezek a Júdeától távol élő férfiak nem sajnálva pénzt, időt, energiát vállalják, hogy valamilyen csillag vezetését követve elmennek Betlehemig, hogy magukat megaláztatva és értékes királyi ajándékokat átadva leboruljanak egy gyermek előtt és örömmel fejezzék ki felé imádatukat.

A második csoportba tartoznak a közömbös ismerők. Azok a főpapok és írástudók, akik hallanak ugyan az ő születéséről, amivel kapcsolatban még a próféciákat is nagyon jól ismerik, mégsem tesznek semmit. Nem olvassunk egyik evangélistától sem arról, hogy ők is elmentek volna hozzá, hogy imádják Krisztust, a várva várt dávidi királyt.

A harmadik csoport pedig a nyugtalanok, amit Heródes király képvisel. Sőt, nem csak egyszerűen nyugtalan lett a bölcsektől hallottak miatt, hanem hadjáratot indított a most született zsidók királya ellen, akit ő maga is Krisztussal azonosított. Nála az imádat csakis saját magát illeti meg és ebből nincs engedmény.

Mindhárom csoport esetében ugyanarról a Jézusról van szó, mégis teljesen másképp hatott az életükre. És ő nem csak a zsidók királya, hanem az én és a te királyod is. Hogyan hat az ő ismerete a mi életünkre? Megmarad ez egyszerű ismeretként, tényleges hatás nélkül? Zavar annak a tudata, hogy őt kell imádnom, ő kell, hogy meghatározza teljes mértékben az életemet és rugódozok ellene, vagy a legmélyebb alázattal tudok térdet hajtani előtte őszintén imádván őt? Az ő királyi lénye teljes jogú uralmat jelent az életünk felett. Ezt nem elviselnünk kell, hanem vágyunk kell rá. A bölcssekhez hasonlóan nem kényszerből kell őt imádnunk, hanem az élet akadályain önként átverekedve magunknak kell ezt megtennünk.

Karácsony ünnepén nem csak a kis Jézus születésére emlékezünk, hanem Krisztusra, aki „királyoknak Királya és uraknak Ura” (Jel.19:16). Őt illeti „az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom a tisztesség, a dicsőség és az áldás!” (Jel.5:12b) Ezzel az ismerettel összhangban van-e az életünk?

Göczy János teológus

Karácsonyi valóság

Ím, láthatóvá lett a Láthatatlan,
és érthetővé az, Ki érthetetlen,
Valósággá, Ki szinte képzeletben
élt csak, mert megjelent emberalakban.

S történelemmé lett az Ige lassan,
felfoghatóvá véges értelemmel.
Kiléphet az Időből már az ember,
mert Ő belépett, Ő, a halhatatlan!

A halált most már nem nevezzük végnek,
ily megbecsülést itt az ember-létnek
s ily távlatot ki ad az emberségnek?

Kár, hogy az ember mindig elfelejti,
mily nagy dicsőség hát embernek lenni!
Nincs ehhez fogható a földön semmi!

Balog Miklós

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hála

Gyülekezetünk november 13-án tartotta ez évi hálaadó Istentiszteletét. Szépen feldíszített, meleg imaház várta az érkezőket, ami már önmagában is hála ok a mai világban. Gyülekezetünk tagjain kívül jó néhány vendég is jelen volt ez alkalmon.

Az Istentisztelet mottója ez volt:
SZÁLL A HÁLA

Ezt jelenítette meg a sok-sok papírmadár dekoráció, ami imaházukat díszítette. A 'hála-csokrot' egy csellószóló nyitotta meg, majd az énekkar énekelt. Kis óvodásaink az internet útján mondták el, miért is hálásak. Majd jöttek a nagyobb gyerekek énekeikkel, ill. 1-2 személyes hála-ok megnevezésével: mi az, amit ők meg akarnak köszönni. Dicsőítő énekek hangoztak el. „A Zsoltárokból több a hála, az Isten magasztalása, mint a kérés, a panasz.” Jó figyelemztetés volt ez számunkra. A hála-

oltár 9 pillérre épült, melyek gyülekezetünk életével kapcsolatosak:

1/ Zene , 2/ Gyerekek, 3/ Szülők, 4/ Tanárok, 5/ Idősek, 6/ Gyógyulások, 7/ Megbocsátás, 8/ Közösség, 9/ Vezetés

Fotó: Szilágyi Anna

Énekkarunk énekei gazdagították ezt az oltárt. Majd az Igehirdetés következett. Vendégünk ez alkalomra Lőrik Levente lelkipásztor volt. Igét a Kolossé levélből olvasott, a 2. fejezet 6-7 verseit.

Ezekben a versekben az Apostol a hitben való meggyökerezésre szólítja fel a Kolossében élő hívőket. 'Egy kis gyenge növényt könnyen ki lehet tépni. Azt azonban, aminek erős a gyökere – már nem. Legyen akárhány éves egy növény, gyökere – amíg él – növekszik.' Hallhattuk. A növekedést Isten adja. A hitben való megerősödés velejárója viszont a hálaadásban való bővölködés. Ez a mi dolgunk, ezt nekünk kell megtenni! A HÁLA: Isten iránti viszont szeretetünk.

Végül pedig még erre a gyönyörű Igére lett figyelmünk felhívva:

'A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővölködjete a reménységben a Szentlélek ereje által" Róma 15:13.

Úgy legyen!

Bukovszky Ákosné Viola

Innen – onnan

Egy lecke apámtól

A családukban mindenki magától értetődően kereskedelemmel foglalkozott. Mi, a hét gyerek apánk üzletében dolgoztunk, saját vasárú- és bútorboltunkban, az Észak-Karolinai Mottban, egy kis pusztai településen. Eleinte alantas munkát végeztünk, port törülgettünk, a polcokat raktuk rendbe és árut csomagoltunk. Később aztán már a vevőket is mi szolgáltuk ki. Miközben dolgoztunk és figyeltünk, megtanultuk, hogy a munka többről szól, mint a megélhetésről és az eladásról. Egy tanulságos eset ma is élénken él az emlékezetemben. Karácsony előtt történt. Nyolcadikos voltam és esténként a játékrészlegen tevékenykedtem, az árut raktam rendbe a polcokon. Bejött egy öthat év körüli fiúcska. Barna, toprongyos kabátot viselt, piszkos, elnyűtt mandzsettákkal. A haja kócos volt, és egy rakoncátlan tincs mereven az égnek meredt a homlokán. A cipője kopott volt, az egyikben szakadt cipőfüző lógott. Szegénynek látszott – túl szegénynek ahhoz, hogy bármit is vehessen. Körüljáratta szemét a játékokon, egyik - másik játékot kivette, majd óvatosan vissza helyezte a polcokra. Apám lejött a lépcsőn, és odament hozzá. Acélkék szemei mosolyra húzódtak, és két orcáján megjelentek a gödröcskék, amint megkérdezte a fiút, miben lehet a szolgálatára. A fiú azt felelte, ajándékot keres az öccsének. Nagy hatást tett rám, hogy apám ugyanolyan tisztelettel beszél vele, mint a felnőttekkel

szokott. Azt mondta, nyugodtan nézzen körül. A gyerek engedelmeskedett. Mintegy 20 perc múlva a kisfiú óvatosan kiemelt egy játékrepülőgépet, odavitte apámhoz és megkérdezte: - Ez mennyibe kerül, uram? - Mennyi pénzed van? A kisfiú felé nyújtotta az öklét és kinyitotta. Tenyerén a benne szorongatott aprópénz nedves, fekete nyomokat hagyott. Két tízcentes, egy ötcentes és két penny volt a kezében - összesen 27 cent. A kiválasztott repülőgép 3 dollár 98 centbe került. - Ez éppen elég lesz - mondta apám, és lezárta a kasszát. Válasza ma is a fülemben cseng. Miközben az ajándékot csomagoltam, elgondolkodtam a látottakon. Amint a kisfiú kiment a boltból, nem láttam többé mocskos, elnyűtt kabátját, borzas haját, sem az egyik cipőjéből lógó, szakadt cipőfűzőt. Egy boldogságtól sugárzó gyereket láttam, aki kincset szorongat a hóna alatt.

Közreadta: H. Anni

Karácsony

Körbejárta a templomot, mielőtt a hívek megérkeztek a hajnali misére, s elégedetten állapította meg, hogy a közlekedő utakat gondosan felsöpör-

ték, a padosorokat letörülgették az éjféli mise után, az esetleg elveszített pénztárcákat, zsoltáros könyveket, meg kesztyűket összeszedték, és átvitték a plébániára. Rövidesen öt óra. Odakint sötétség honolt, a templomhajóban, ahol az idős plébános jött - ment, sárgás gyertyafény pislákkolt, s libegő árnyakat vetített a boltívekre és a kövezetre. Egy - egy fellobbanó gyertyaláng egy pillanatra életre keltette az üvegablakok tobzódó színeit. A kőpadló hideget lehelte, a csöndet csak a tisztelendő lassú lépteinek zaja törte meg. Visszaútban a sekrestye felé megállt a Betlehem mellett, hogy elrebegjen egy karácsonyi fohászt a kised üdvözlésére. A fából ácsolt díszlet bámulatos élethűséggel mutatta be a szent jelenetet. A nyitott ajtón át látszott az éjszakai égbolt, s a csillag, mely az istállóhoz vezette a pásztorokat: utóbbiak hódolatteljes testtartásban épp beléptek: a jószág a szalmán pihent, előtérben a szent család látszott, minden arc a jászol felé fordult. A pap homlok ráncolva hajolt közelebb. A megdöbbenés hangja járta át a néptelen templomot. A jászol üres volt. A kis Jézus - azaz az isteni gyermeket megtestesítő gipszfigura - eltűnt! A plébános sietve és egyre fokozódó izgatottsággal kezdett a keresésébe, előbb a jászol környékét kutatta át, majd le-lehajolva kukucskált be a padosorok közé. Hívta a sekrestyést, aztán a segédlelkészt, végül az egész egyház községi tanácsot, de egyikük sem tudott magyarázattal szolgálni. Nagy fejcsóválva és egymás arcát kémelve bánatosan bele-törődtek az igazságba, amit addig kerültek. A kis Jézus bábuja nem elkeveredett, vagy elveszett, hanem el-

lopták! A plébános az eset súlyosságához illő komolysággal jelentette a tolvajlást az első misére összegyűlt híveknek. A következő miséken megismételte az eseményt, - a jászol üres maradt. Késő délután nehéz szívvel elmélkedő sétára indult az egyházközség behavazott utcáin. Séta közben meglátta maga előtt nyájának egyik legkisebb báránycáját, egy 5-6 esztendő fiúcskát. A hideg ellen viseltes gúnyjával úgy-ahogy felvértezett gyermek a járdán baktatott, maga után húzva tűzpiros játékkocsiját, melyet szemlátomást karácsonyra kapott. A papot megindította a nyilvánvaló áldozat és keserves takarékoskodás, melyet efféle játékszer megvásárlása követelt, mert tudta, hogy a szülők igen szegények. Szívét átjárta a reggel óta áhított melegség, meggyorsította lépteit és utolérte a kisfiút, hogy boldog karácsonyt kívánjon neki, s csodálattal adózzon a remekműű kis szekér szépségének. Ám, ahogy közelebb került hozzá, jó szándékú elképzelését hirtelen háttérbe szorította a felfedezés, hogy a kocsi nem üres - bizony, a kis Jézus feküdt benne, jó melegen bebugyolálva, de nem épp elrejtve. A plébános zordon képpel megállította a kisfiút és keményen megróttta - és ráolvasta a lopása bűnét. - De atyám - rebegte a gyermek, miután a pap végre befejezte a fejmosást. - Én nem loptam el a Jézuskát. Eszembe sem jutott ilyesmi - nyelt egyet, majd folytatta: - Csak amikor azért imádkoztam hozzá, hogy karácsonyra hozza el ezt a piros kocsit, akkor megfogadtam: elsőnek őt fogom megutaztatni rajta.

Közreadta: H. Anni

Gondolatok – Idézetek

- Nem időpont, vagy időszak a karácsony, hanem lelkiállapot. Békességben, jóakarattal és könnyörületesen élni - ez a karácsony igazi szelleme. (Calvin Coolidge)
- Akkor van ünnep, amikor a napot azzá tesszük. Minden alkalommal, amikor szeretünk. Minden alkalommal, amikor adunk, karácsony van.
- Csak egyetlen karácsony volt, a többi évforduló. (W.J.Cameron)
- A Karácsony nem emberi találmány, a karácsony Isten meglepetése. (Gáncs Péter)
- Merjünk karácsonykor mi magunk ajándékká válni! (Böjte Csaba)
- A szívem mélyén mindig karácsony van. A szívemben rejtegetett zug, ahova visszajárok örülni, maga a karácsony. (Szabó T. Anna)
- Jézus születése idején szeretet és békesség legyen köztünk és egész bolygónkon. S ez az óhajunk ne csak karácsonyra vonatkozzék, hanem múltó életünk minden napjára. (Mács József)
- A karácsonyi szív szent tüzeiben égjen el minden gyűlölet, önzés és békétlenség! (Bánk József)
- - Az embereknek jóleshet, ha

karácsony napján eszükbe jut az, aki talpra állította a bénákat, és visszaadta a vakoknak a látásukat. (Charles Dickens)

Közreadta: H. Anni

Gyerekszáj

A fiammal nézegettük apukája gyerekkori képeit. A ballagási fényképén hosszú hajjal látható.

Kisfiam gyanakodva megkérdezte:
- Apu itt még néni volt?

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Szikszai Lajosné
Husza Tiborné	Szlepák Otília
Juhász Gyuláné	Szlepákné Kiss Tamara
Kovács Lászlóné	Tóth Mirella
Németh Györgyné	Török Pál
Puskás Zoltán és neje	Veres Sándor s neje
Sebők Györgyné	Verik lajosné
Soltész László	Vékony Józsefné
Stubnya Tiborné	Vida Sándorné
Szebeni Gyuláné	

"Amikor kiáltottam hozzád Istenem, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél!" (Zsolt138:3)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa

meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál megtalálható.

Hirdetés

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy adományukat elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára. OTP Bank Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126

**Budapest József Utcai
Baptista Gyülekezet
cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.hu**

**„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!**

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliáóra